

Kdo ví - Samson, Jaroslav Lenk

1. Kdo ví, proč mi pořád v uších zvoní,
jestli dozvím se, kdo na mě vzpomíná.
2. Můj sen, stádo poplašených koní,
možná máma, možná milá proklíná.
- R: Jsem na cestě ven a v pohodě zdám se
jen když končí den, pak zaháním v dálce
mý svědomí zlý, co nade mnou s tmou vyhrává,
jsem na cestě ven a u čáry bílý
mě skelety aut vezou co chvíli
na jiné flám a do jiných míst, nežli znám.
- 3.=1.
- *: Co už jsem zkazil a co rozmetál jsem zas,
to stěží napravím,
všem blízkým ublížit co nejmíň chtěl bych včas,
i když se léta nesnažím.
- 4.=1.
- R:
- 5.=1.